

lændinge med langvarigt ophold i Danmark vil kunne udvises for bestandig f.eks. for en færdselsforseelse. Forslaget tager heller ikke højde for, at Danmark har nogle internationale forpligtelser, som vi bryder med dette.

Endelig skal jeg vedrørende B 93 om ophævelse af særrettigheder for udlændinge benytte lejligheden til at slå fast, at regeringen ikke ønsker positiv særbehandling af indvandrere og flygtninge eller andre grupper i det danske samfund. I bemærkningerne til beslutningsforslaget opregner Fremskridtspartiet en række eksempler på især det sociale og boligmessige område, hvor partiet øjensynlig finder, at udlændinge får en urimelig positiv særbehandling i det danske samfund. Jeg vil ikke bruge tid på at gennemgå de enkelte eksempler, men skal blot tilføje, at nogle af dem bærer præg af, at Fremskridtspartiet ikke helt har forstået eller sat sig ordentlig ind i reglerne på dette område.

Til slut vil jeg sige, at jeg håber, at store dele af dette Folketing samler sig om regeringens to forslag. Nu har man chancen for at lave en samlet løsning, som bakkes op af et bredt flertal. Det vil være en lykke, om vi gjorde det.

Dorte Bennedsen (S):

Inden jeg vender mig til indholdet af regeringens forslag og de private forslag, som er til første behandling i dag, vil jeg godt bruge et par minutter på den debat om den tekniske side af regeringsforslagene, som har gået på i den sidste tid.

Det er i orden at være kritisk. Det er i orden at kræve, at lovforslag har en udformning og en opsætning, der i videst muligt omfang letter muligheden for at få et overblik over de foreslåede ændringer. Også vi synes, at forslag af størrelse og omfang som udlændingeloven bør sættes op med paralleltekster, fordi det gør overblikket væsentligt nemmere. Det er der en række ordførere der har givet udtryk for i den konkrete sag, og vi vil glæde os over, at indenrigsministeren har erkendt problemet og nu har fremsendt forslaget med paralleltekster.

Men den form, debatten og kritikken fra en enkelt ordførers side har fået, er efter min opfattelse ikke i orden. Når fru Birthe Rønn Hornbech til dagspressen siger, »... at ministeren med vilje har skruet det så utydeligt sammen, for at man ikke skal kunne gennemskue, hvad loven handler om...«, ja, så finder jeg ikke, at det er i orden. Det er faktisk meget langt fra at være i orden.

En sådan udtalelse er en til injurier grænsende grovhed, som desværre i stigende grad har præget fru Birthe Rønn Hornbechs udtalelser. I det sidste års tid har jeg gennem avislæsninger og fra arbejdet her i huset desværre fået det indtryk, at fru Birthe Rønn Hornbech delvis har tabt interessen for det arbejde, som er Folketingets, og i stedet for har sat sig for at påvise, at begreber som retssikkerhed, hæderlighed og anstændighed ikke skulle eksistere i lovgivningsarbejdet.

Jeg skal ikke forsvare hverken minister eller regering. Det kan de nok selv klare. Men jeg vil gerne forsvare den arbejdsplads, som Folketinget er, og det ordentlige og seriøse stykke arbejde, der gøres af medlemmer fra stort set alle partier.

Fru Birthe Rønn Hornbechs udtalelse både i den konkrete sag og generelt om lovgivningsarbejdet er en vildledning og en fordrejning, som er helt uacceptabel.

Fru Birthe Rønn Hornbech har udtalt, at når hun som vicepolitimester ikke kan forstå forslaget om udlændingeloven, hvordan i alverden skal andre folketingsmedlemmer så kunne forstå det. Lad mig sige, at Venstres ordfører sandelig ikke sætter sit lys under en skæppe. Nu kan der jo altså være andre årsager til, at hun ikke, som hun i hvert fald påstår, kan forstå forslaget.

Jeg skal være den første til at indrømme, at forslaget om udlændingeloven ikke er en læselet-tekst. Men det er den ændring om retsplejeloven, som vi skal behandle senere i samlingen, heller ikke. Eller forslaget om Domstolsstyrelsen. Eller psykiatriloven blot for at nævne nogle.

Ingen forslag, der drejer sig om store og komplicerede problemkredse, er eller kan være let tilgængelig. Det kræver faktisk både arbejdsindsats og fordybelse at sikre sig, at den endelige lov får det indhold, som Folketingets flertal ønsker. Og jeg må indrømme, at jeg undrer mig over fru Birthe Rønn Hornbechs modvilje mod det stykke arbejde. Det er jo faktisk det, både hun og vi andre er valgt til: at omsætte vores politik i konkret handling gennem påvirkning af den lovgivning, som bliver til i dette hus.

Jeg skal så herefter vende mig til regeringens udspil på integrations- og udlændingepolitikken samt de øvrige forslag, der er til behandling i dag.